

Svenska folkpartiets centralstyrelse fattade i december 1907 beslut om att införa en särskild svensk dag. Dagen skulle firas i syfte att ena och samla den svenska befolkningen. Man ville också i samband med firandet ordna en frivillig penninginsamling till den nygrundade Svenska kulturfonden.

Olika datum för dagen föreslogs, bl.a. 23 mars, datum för öppnandet av Borgå lantdag 1809. Det datum man stannade för och fastslog på partidagen i Vasa 1908 var Gustav II Adolfs dödsdag under slaget vid Lützen, den 6 november. Man höll fast vid datumet efter att den första Svenska dagen 6.11.1908 blev en så stor succé.

Anknytningen till Sverige uppfattades som stark ännu i början av 1900-talet och Gustav II Adolf sågs som en hjälte och frihetskämpe som försvarat den lutherska tron.

Gustav Adolfsdagen hade redan tidigare firats både på finskt och finlandssvenskt håll. I slutet av 1800-talet uppmärksammades dagen av t.ex. Nylands Nation och Svenska bildningens vänner. År 1894 firades även 300-årsminnet av Gustav II Adolfs födelse med stora festligheter i hela Finland.

"Gustaf II Adolf är vår historias största minne, väl värt att bliva den medelpunkt, kring vilken Finlands svenska befolkning skrider till samling på en dag, då denna ur sina hävder vill hämta nytt mod och nya krafter i striden för sin rätt att vara sig själv, att bevara sin nationalitet" (Citat ur upprop av Axel Lille i Nya Pressen 6.11.1908)

"Vår rätt att leva i detta land ha vi köpt med plog och svärd, med tanke och penna. Den svenska dagen skall göra det för oss tydligare än eljest att denna rätt även är en plikt icke blott mot oss själva och våra efterkommande, utan ock mot den finska nationaliteten, med vilken vi äro förenade till ett folk och med vilken vi dela ett gemensamt fosterland och gemensamma öden". (Citat ur upprop av Axel Lille i Nya Pressen 6.11.1908)